

గొంట్ పెంకటమిగా నాడు, పి. యె.

విన్నతో విధిలోనికి వెళ్లడమనేది, అది నం కొనితెచ్చుకోవడం అన్నమాట. మనిషి తిన్నటివాడు కాదు. ఇంటికప్పుమీద జడ్జివేసి, విపాకరకం! ఎక్కడికి వెళ్లినా కుక్కజట్టిలు తెస్తూవుంటాడు. వాటిలో ప్రంజే గొప్ప లోపం యేమిటి అంటే, ప్రపంచంలో యెవరూ తనవంటి కుక్కబుద్ధి కలవాళ్లు కారని. 'వీళ్లు కీమాత్రం వివేకం లేదేమి చెప్పా?' అనుకుంటాడు. కాని పాపం వాటికి మనసులో మాత్రం యెట్టి వ్యత్యాసంలేదు— తలచుకోకుండానే తవ్వాయిలో పడతాడు.

విన్నన్న, నేనూ కలిగి. ఒకనాడు కాళ్ళ క్లబ్బుకి వెళ్లడం తలచింది. ఊర్లోకి వెళ్లి అయ్యగొట్టబ్బు చాలా పెరువట్టది; చాలా పెద్దది కూడాను. ఎప్పుడూ అక్కడ జనం క్రీక్కిరిసి ఉంటారు. వచ్చినవాళ్లకి ఫలహారాలు వడ్డించిందికి చాలామంది చౌకర్లు, చాక్లర్లు ఉన్నారు. క్లబ్బులో బెంచీలు, బల్లలు, సుదృఢంగా ఉండి, వచ్చేవాడు కూర్చుండుకు మంచి సదుపాయంగా ఉంటాయి.

మాక్సిడ్జి ఫలిచయం లేకట్లు, విన్నన్న, నేనూ చెరొక బెంచీమీద కూర్చున్నాం. నాకు కావలసిన ఫలహారపు డిరుసులు నేను తెచ్చించుకున్నాను. విన్నన్న స్వానంమట్టుకు

టికెట్ మీదలేదు. ఏదో ఆలోచిస్తూ న్నాడు.

ఇంతలో క్లబ్బుకు రైవోకాకడు వచ్చి ను సమీపించి, "అయ్యో, మీకు వాలి?" అని అడిగాడు.

వెంటనే విన్నన్న కుర్చువాడివైపు "నల్లుబిల్లి, బిట్, వేడినీళ్లు, ముగిలి కావాలి" అన్నాడు. ఆకుర్చువాడు మెలిక్కిజచ్చి చూచి, పిమ్మట కొంచెం తో "ఇది ఉపరాలపాపు కాదు; కాళ్ళ తలు" అని తీవ్రంగా పలికి, విన్నన్న చురచుర చూడడం ప్రారంభించాడు.

విన్నన్న డిరునవ్వుతో, "అయితే అయ్యా, ఏంకావాలని యెందుకు నన్నడిగా కాళ్ళక్లబ్బులోకివచ్చేవాళ్లెవరై నాయెందుకో రనుకున్నావు? ఆమాత్రం ఊహించలేకుంటే యేలాను? ...నీకాళ్ళ, యిడ్లీ, ను తీసుకురావడం మాని, ఏంకావలని అడమెందుకు?" అన్నాడు.

ఆకుర్చువాడు యేమీ అనకుండా మొగం చిట్టించుకొని లోపలికి పోయి కా యిడ్లీ తెచ్చి విన్నన్నయెదుట ఉంచాడు. అంతట విన్నన్న మెల్లగా "మాడూ, అబ్బ

సమానము]

కుక్క జట్టి

మీదికి వచ్చేవాడు, కొంచెం అయ్యి ప్రవాహి: కుక్కలు ప్రహించాలి. నీకాళ్ళ, కాళ్ళలోకి నచ్చిన వాడు కొనితెచ్చుకోవడం? పాంకోర్లు మంచి వాడుకామా అని అడగడం కద?

అతడు మట్టుకొట్టు పెట్టుకుంటే, నాడుకాణా వచ్చేవాడు చుట్టలకోసం వచ్చేవకుండుకాని, గుట్టం బేరమాడిందికి వచ్చేదని అనుకుంటే ఏమంటావు, నిజమేనా?" అన్నాడు.

ఆకుర్చువాడికి అపరిమితమైన కోపం వచ్చింది; కాని యేమీ బదులుచెప్పక, లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు. విన్నన్న మాటలకు నాకు వ్యసనం వచ్చింది. కాని నవ్వు సమాధిమీద పురుగుతున్నాను.

విన్నన్న సమీపంగా ఆబెంచీమీదనే కూర్చుంటే ఒక వైదీకపు బ్రాహ్మణుడు యిడ్లీ వుంచుకొని, పచ్చడి మారడిగి, తొంగరగా వున్నాడు. వీణమాత్రం వానిని ఏదా ది, విన్నన్న, "ఏమండీ అయ్యో, ఇటు వాడి...అయిడ్లీలో నంచుకుందుకు వేసిన వచ్చిలో తలవెప్పుకలు కాని, కరుదూపం కాని, యిటువంటివి యేవైనా పడివున్నా వున్నా?" అని ప్రశ్నించాడు.

వైదీకతన యిడ్లీనముక్క అనవ్వాం తోనే పడవేసి, ఆబ్రాహ్మణుడు "అబ్బే, యే గ్రహచారం! వెండుకలు పడ్డాయటండీ, నేను నివ్వజేలేదు." అంటూ, ఫలహారం విడిచి తనవూపు పుటే విన్నన్న, "అదికాదండీ నేనన్నది. వెండుకలు పడ్డాయి అని నేచెప్ప

లేదు. ఒకవేళ మీరు తిన్న వచ్చిలో అట్టివి పడివుంటే నాకు వచ్చినవ్వాను. అంతే కాని—" అంటూ తనయిడ్లీ మెల్లగా తిను ప్రారంభించాడు.

ఆకుర్చువాడు మోటుకొకాటితో వెళ్లి అవైదీక బ్రాహ్మణుడు యేంచెప్పాడోకాని, అయ్యరు గుండూరు నర్దుకుంటూ వచ్చి విన్నన్నతో, "ఏమండీ నామీ, యిడ్లీ పచ్చడిలో తలవెండు కలున్నవని చెప్తిరటనే? నీ చూపండిమీ! పాపం ఆయన యిడ్లీభాగం చెయ్యకుండానే వెళ్ళిపోయానా? ఇది ఏంకా భాగపుందా?" అని గద్దించడం ప్రారంభించాడు.

అయ్యరువేపు తిరిగి విన్నన్న, "నేనట్లా యేమీ అనలేదు" అన్నాడు.

"అనలేదా? మరి మీరిన్నట్లు ఆబ్రాహ్మణుడు చెప్పాడే?"

"నేనన్నది యేమిటంటే, ఆయన తింటూ వున్న పచ్చడిలో వెండుకలు, కరుదూపం, యిత్యాది సామగ్రి యేవైనా ప్రమాదప శాస్త్రా ఒకవేళ పడివున్నట్లయితే, నాకు తెలియజేయవలసిందని ప్రార్థించారు." అని విన్నన్న సమాధానం చెప్పాడు.

"అట్లా అనడం మీకు న్యాయంగా వుందా?"

"అదికాదండీ, అయ్యోగారూ, పచ్చడి వంటి పదార్థంలో సాధారణంగా మా స్వగృహాలోకూడా యేం జరగడం సహజం అంటే, అవవాళ్లు చిక్కుతీసుకున్న తలవెండుకలు, మొదలైనవి మిశ్రమం అవుతూ వుంటాయి.

